

rørt over, at det ærede Medlem bebudede, at Socialdemokraterne meget godt kunde være nøjsomme og vente længere, end de nu allerede havde ventet. Jeg forstaaer i øvrigt ikke, hvorfor de have været saa taalmodige, som de efter det ærede Medlems Formening maa have været ved at vente saa længe. Hvis de mente, at her var en Lov, som virkelig burde naa frem, som virkelig havde Udsigt til at komme frem paa et tidligere Tidspunkt, eller som blot havde Udsigt til at kunne bruges som Agitationsmiddel nu, hvorfor have da Socialdemokraterne, som ellers ikke ere karrige i saa Henseende, ikke for længst taget denne Sag op og bragt et Lovforslag frem derom? For øvrigt have de jo ikke været saa taalmodige, thi Gang efter Gang under Forhandlinger paa Rigsdagen om ganske andre Sager har man fra Socialdemokratiets Side villet bringe Spørgsmaalet om kommunale Forhold og om den kommunale Valgret frem uden at faa Svar derpaa, fordi der ikke var nogen som helst fornuftig Mening i at ville debatere andet end de Sager, der ligge for, eller i alt Fald staa i nogen Forbindelse dermed. Det er allerede lidt langt ude af Vejen, naar vi, hvor Talen er om Thorshavns kommunale Styrelse, en Sag, der hører hjemme langt oppe paa Færøerne, debattere her i Tinget, hvorledes Forholdene skulde være hernede. Men det faar endda gaa, thi nogen Forbindelse mellem disse Sager maa der jo siges at være.

Nu siger det ærede Medlem, at han og hans Parti ikke have ubetinget den samme Tillid til Regeringens Hensigter, som det tidligere nævnte ærede Medlem, blandt andet fordi der er Venstremænd, der have talt om Valgrettens Udvidelse, hvoraf det ærede Medlem har sluttet, at der ikke deri laa Tanken om nogen almindelig kommunal Valgret eller i alt Fald Valgret tildelt alle Skatteyderne. Jeg forstaaer ikke ret den Udtalelse af det ærede Medlem, thi jeg har set en Skrivelse, som sendtes med en Resolution, der var vedtaget paa en Række socialdemokratiske Møder i dette Foraar angaaende den kommunale Valgret. Den blev officielt oversendt til Konseilspræsidenten af Raadmand P. Knudsen, og det, Resolutionen gik ud paa, blev netop betegnet som en Udvidelse af den kommunale Valgret. Det er ganske mærkeligt, at naar Venstremænd tale om Udvidelse af den kommunale Valgret, er det noget meget mystisk og mistænkeligt, som man maa være meget forsigtig med; men naar saa en Socialdemokrat skal angive,

hvad det er, Socialdemokratiet forlanger, og bruger det samme Udtryk: Udvidelse af den kommunale Valgret, saa er det et rigtig godt og fikst Udtryk. Men det passer godt i Situationen; og det er for øvrigt ikke ukendt i den socialistiske Agitation, at de mene, at for dem selv er al Ting tilladt, men at derimod alt, hvad andre gøre, er urimeligt og mistænkeligt. Nu siger det ærede Medlem, at han ogsaa har Grund til at nære nogen Mistillid, fordi man havde ventet et bestemt Løfte fra Konseilspræsidentens Side i Anledning af den Adresse eller de Adresser, som for nylig bleve indleverede til ham. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det ærede Medlem har kunnet vente det. Jeg forstaaer ikke, med hvilken Ret man kan komme med en stor Adresse og forlange af en Minister eller af Regeringens Chef, at han i Anledning af saadanne Adresser skal give et Løfte, navnlig naar det er en Sag, som han i samme Aandedræt udtaler ligger Regeringen paa Sinde, og som snart vil komme frem til Behandling. Jeg skal ikke lægge nogen stor Vægt paa Forskellen i Tallene paa de to forskellige Adresser. Den ene Adresse, sagde det ærede Medlem, havde noget over 10,000 Underskrifter, samlede i to Maaneder, altsaa formodentlig af Folk, som have tænkt sig om, og den anden Adresse havde over 40,000 Underskrifter, der vare blevne samlede i Løbet af to Uger, altsaa formodentlig i Hastværk, uden at disse Folk have tænkt sig tilstrækkeligt om, hvilket der er saa meget mere Grund til at antage, naar man erindrer, at det ærede Medlem selv oplyste, at disse Underskrivere vare 22 Aar og derover. Det er altsaa Forskellen paa de to Adresser, som jeg ikke skulde have nævnt, naar det ærede Medlem ikke selv havde bragt dem frem, at den ene stammer fra kommunale Vælgere og den anden fra 45,000 Mænd, Kvinder og Børn — thi i politisk Henseende kunne vi vel godt kalde Folk paa 22 Aar Børn. Maa jeg her indskyde den Bemærkning, at naar det ærede Medlem klager over, at den ene af Adresserne forlangte Forholdstalsvalg straks, synes det mig egentlig ikke, naar man ser paa, hvorledes det gik til ved det sidste Borgerrepræsentantvalg, at der er nogen Grund for det ærede Medlem og hans Venner til at beklage, om vi havde haft Forholdstalsvalg den Gang, og naar Borgerrepræsentantvalgene komme igen til næste Foraar, hvis vi da ikke ere naaede til Forholdstalsvalg, og naar det ærede Medlems Kol-